

Høringsnotat om

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og forskellige andre love

(Styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse og flytning af administrationen af VEU-godtgørelsen m.v. til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag)

1. Indledning

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 4. juni 2018 til den 2. august 2018 været i høring hos 106 myndigheder og organisationer. Lovudkastet er også offentliggjort på Høringsportalen.

Der er modtaget 38 høringssvar, hvoraf 29 indeholder bemærkninger til lovudkastet. En liste med angivelse af, hvem der har afgivet bemærkninger er vedlagt.

I notatet er medtaget de væsentligste punkter fra høringssvarene.

2. Sammenfatning om ændring i lovforslaget i forhold til høringsudkastet

De indkomne høringssvar har givet anledning til følgende præciseringer i lovforslagets bestemmelser:

- Om prøveafholdelse på trin tre i FVU-digital og trin fire i FVU-engelsk, idet kravet om mundtlig prøve er erstattet med krav om en "lokalt stillet prøve".
- Tilføjelse af **RAR's** i formuleringen til nr. 4) under § 29 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., således at den lyder "Udpeger områder, hvor koordination og aktørsamarbejde skal styrkes og fastlægger RAR's strategier for koordination og samarbejde mellem...".
- Ophævelse af § 31 og § 32 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. og af § 59 b, stk. 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som konsekvens af forslaget om, at klage over Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags afgørelser, herunder også i forhold til kost og logi, henlægges til det i henhold til lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 28 nedsatte ankenævn.
- Ophævelse af § 12 og § 12 a, stk. 2, i godtgørelsesloven, som konsekvens af, at der ikke er behov for krav til, om det er arbejdsgiver eller uddannelsesdeltager, der indgiver ansøgning.
- Indarbejdelse af bestemmelser om udbetaling af godtgørelse m.v. til de berettigede uden partshøring efter fremgangsmåde svarende til forvaltningslovens § 20.

Høringssvarene har endvidere givet anledning til følgende præciseringer i lovforslagets bemærkninger:

- Omtalen af godkendelser af udbud af arbejdsmarkedsuddannelser mellem de fireårige runder er tilpasset trepartsaftalens ordlyd.

- Øget fleksibilitet vedrørende arbejdsmarkedsuddannelser og udpegningen af de arbejdsmarkedsuddannelser med særlig samfundsmæssig betydning, der fritages for at ”komme på arkiv” og senere blive nedlagt.
- I forhold til begrundelse for flytning af administrationen til AUB, således at det fremgår, at den skal ses i lyset af, at mange uddannelsesdeltagere ikke får **søgt** den godtgørelse, de er berettiget til.
- I relation til personkredsen for udbetalingen af godtgørelse og tilskud.
- Om placering af dataansvar og om principper og regler om behandling af personoplysninger.
- Som følge af ovenstående ændringer i lovforslagets bestemmelser.

Der er herudover foretaget diverse ændringer af sproglig og lovteknisk karakter.

3. Generelle bemærkninger til udkastet til lovforslag

Der udtrykkes generelt opbakning til initiativer, der understøtter og smidiggør brugen af VEU.

Lederne bemærker, at lovkomplekset for VEU er meget omfattende og komplekst. Det stiller meget store krav til udformning af vejledninger og målrettet kommunikation af de nye muligheder.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Undervisningsministeriet vil tage højde herfor i forbindelse med den løbende informations- og vejledningsindsats.

4. Bemærkninger til enkeltelementer til udkastet til lovforslag

4.1. Udbud af AMU

Uddannelsesforbundet finder det hensigtsmæssigt, at nye AMU-udbydere kan godkendes undervejs i en udbudsperiode, hvis behovet opstår. Det kan også lejlighedsvis være nyttigt, at et AMU-udbud bliver godkendt på landsplan, bl.a. for at sikre fagligt bæredygtige uddannelsesmiljøer med tilstrækkeligt volumen. Men udgangspunktet er, at det er nødvendigt, at der eksisterer lokalt og/eller regionalt dækkende AMU-udbud. Uddannelsesforbundet finder det desuden tvivlsomt, at en øget konkurrence mellem AMU-udbydere, som utvivlsomt vil være et resultat af landsdækkende udbud, vil medføre øget kvalitet for den enkelte kursist og virksomhed.

LO og FTF ønsker, at der tilvejebringes lovmæssig hjemmel til, at VUC'er, sprogskoler og folkeoplysende foreninger fremover kan udbyde visse basale kompetenceelementer i AMU, der knytter sig til en praksissammenhæng.

Efter AOF's opfattelse er der i udkastet ikke i tilstrækkelig grad taget hensyn til trepartsaftalens beslutning om, at der skal være lettere adgang til at blive udbyder af offentlig støttet og reguleret AMU. Det bør tydeliggøres i ændringen af lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at folkeoplysende foreninger kan godkendes som AMU-udbydere. Det vil også sikre, at der er tilbud om AMU-kurser langt flere steder i landet end i dag, hvor AMU-udbuddet er koncentreret i AMU-centrene, som er centraliseret. Ved at åbne op for, at folkeoplysende foreninger kan godkendes som AMU-udbydere, lever man op til trepartsaftalens ønske om større tilgængelighed.

KL bemærker, at det med en ophævelse af de geografiske dækningsområder er afgørende, at det sikres, at der fortsat er udbud af AMU-kurser i hele landet. KL finder ikke, at det fremgår af lovforslaget, hvordan det sikres. Udbud i hele landet er afgørende for både opgaveløsningen i kommunerne, men også i forhold til beskæftigelsesindsatsen, da ikke alle kursisterne er lige mobile.

Danske Sosu-skoler, B-SOSU og Danske erhvervsskoler og -Gymnasier noterer sig indførelsen af de samlede og tilbagevendende udbudsrunder og ønsker i den forbindelse at henlede opmærksomheden på, at udbudsrunder er administrativt ressourcekrævende, og at institutionernes udbytte af sådanne runder bør stå mål med de ressourcer, der allokeres til opgaven. Af samme årsag bør der ske en prækvalifikation af udbydere.

Lederne opfordrer Undervisningsministeriet til at kommunikere de nye muligheder ud til private virksomheder inden for uddannelsessektoren.

Foreningen af kommunale social-, sundheds- og arbejdsmarkedschefer i Danmark henleder opmærksomheden på risikoen for opadgående priser som følge af monopollignende status hos udbydere. Dette er erfaringen fra RAR Hovedstaden, hvor udbyder pga. skolesammenlægninger nærmest har haft monopol.

Danske Erhvervsakademier finder det uhensigtsmæssigt, at der åbnes mulighed for, at udbydere af AMU kan udbyde delmål inden for videregående voksen- og efteruddannelse. Der vil i så tilfælde være to uddannelsessektorer, der dækker det samme uddannelsesniveau, hvor udbuddene på AMU ikke er underlagt de samme regler om akkreditering, videngrundlag mv, som gælder for den videregående sektor.

DA bemærker, at det i de generelle bemærkninger i tråd med trepartsaftalen, hvoraf fremgår, at der skal være lettere adgang til at blive udbyder af arbejdsmarkedsuddannelse, bør fremhæves, at dette gælder for både private og offentlige aktører. Sprogbrugen "altovervejende hovedregel", jf. bemærkningerne til § 1, nr. 16, genfindes ikke i trepartsaftalen, jævnfør aftalens pkt. 49 og 50. Det bør være aftaletekstens formuleringer, der bygges på og som genfindes i bemærkningerne. Nye udbydere skal godkendes mellem udbudsrunderne, når det er relevant og i tråd med de rammer og muligheder som er formuleret i aftaletekstens pkt. 50.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

De geografiske dækningsområder vil blive afskaffet som forudsat i trepartsaftalen. Ved tildeling af nye godkendelser vil Undervisningsministeriet være opmærksomt på behovet for at sikre tilstrækkelig geografisk dækning. Endvidere har ministeriet givet efteruddannelsesudvalgene mulighed for at komme med et bud på, hvor mange udbydere der er brug for på den enkelte fælles kompetencebeskrivelse, hvilket kan give potentielle udbydere en pejling i forhold til muligheden for at blive godkendt. For yderligere at forenkle proceduren set fra ansøgenes side vil ministeriet søge at udarbejde overskuelige ansøgningsskemaer, ligesom der vil blive tilstræbt en enkel ansøgningsproces.

Forslaget om at udvide muligheden for at blive godkendt til udbud til de folkeoplysende foreninger, som anført af AOF samt af LO og FTF, for så vidt angår retten til at udbyde visse basale kompetenceelementer i AMU vil delvist blive imødekommet, idet det via en bekendtgørelsesændring

dring bliver muliggjort, at de folkeoplysende foreninger kan få udliciteret en AMU-godkendelse inden for området for fælleskataloget fra en godkendt udbyder, hvilket de ikke kan i dag. Dette vil være sammenligneligt med den ordning, der er indført for sprogskolerne. Det skyldes blandt andet, at udbudsretten gives til grupper af arbejdsmarkedsuddannelser i de såkaldte fælles kompetencebeskrivelser, som forudsætter et fagligt miljø og indgående kendskab til de tilsvarende erhvervsuddannelser.

Endvidere vil en generel udbredelse til institutioner, hvis øvrige virksomhed må betegnes som perifer i forhold til de faglige arbejdsmarkedsuddannelser, som er områdets traditionelle kerneaktivitet, skabe en nærliggende risiko for, at sådanne institutioners volumen på området bliver for begrænset til at sikre den fornødne rutine i håndteringen.

For så vidt angår lovforslagets afgrænsning af de tilfælde, hvor der mellem de fireårige udbudsrunder meddeles supplerende godkendelser til udbud af arbejdsmarkedsuddannelser, som allerede har en eller flere udbydere, er formuleringen "som altovervejende hovedregel fremadrettet" slettet, og der er tilføjet et nyt afsnit med følgende ordlyd: "Det foreslåede indebærer endvidere, at nye udbydere kan godkendes mellem de 4-årige udbudsrunder, hvor tungtvejende grunde foreligger, jf. herved formuleringen »i særlige tilfælde«. Det kan fx være tilfældet, hvis en eksisterende udbyder ikke i tilstrækkelig grad har levet op til sin udbudsforpligtelse, eller hvis der har været ny udvikling i teknologi, herunder behov for nye tekniske ressourcer ved gennemførelsen af uddannelsen, ændret regulering eller markant ændrede markedsforhold. Sådanne ansøgninger vurderes samlet hvert år efter indstilling fra arbejdsmarkedets parter."

Danske Erhvervsakademiers bemærkning om det u hensigtsmæssige i, at udbydere af AMU kan udbyde delmål inden for videregående voksen- og efteruddannelse, må bero på en misforståelse. AMU-udbydere får ikke ved dette lovforslag mulighed for udbud inden for videregående voksen- og efteruddannelsestilbud.

4.2. Fleksible arbejdsmarkedsuddannelser

KL anfører, at det er vigtigt, at der tages hensyn til det offentlige arbejdsmarked i forhold til en mere effektiv og fleksibel tilrettelæggelse af arbejdsmarkedsuddannelser. Det gælder både mulighederne for tilrettelæggelse af kurser i forhold til kommunernes behov, når det gælder digitalt indhold på kurser, og virksomhedsforlagt undervisning.

Lederne opfordrer til, at der, inden loven træder i kraft, udarbejdes en vejledning om, hvordan delelementer kan sammensættes. Specielt i forhold til kursuselementer, der kombineres med indtægtsdækket virksomhed, skal det afklares, hvordan private aktører har muligheder for at indgå i kombination med arbejdsmarkedsuddannelser, f.eks. som underleverandører.

DA bemærker, at der skal ske en præcisering til: "at delelementer af arbejdsmarkedsuddannelser kan kombineres med andre arbejdsmarkedsuddannelser, *arbejdsmarkedsuddannelsers delmål*, med andre tilskudsberettigede kurser eller med indtægtsdækket virksomhed". DA finder endvidere, at det er uklart, hvad "Kombination af forskellige elementer må endvidere ikke føre til, at målet med den pågældende arbejdsmarkedsuddannelse kun kan nås ved at købe uddannelse, der afholdes som indtægtsdækket virksomhed." indebærer. Bør præciseres. Hertil kommer, at sigtet med "Det

bemærkes, at den paritetiske sammensætning af uddannelsesudvalg, jf. § 9 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. indebærer, at arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationerne skal nå til enighed om disse forhold." er uklar.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Hensigten med forslaget er blandt andet generelt at skabe større fleksibilitet omkring tilrettelæggelsen af AMU, også i forhold til det offentlige arbejdsmarked.

Der vil ske en informations- og vejledningsindsats.

Det er ikke hensigtsmæssigt, som foreslået af DA, at omtale "delelementer af arbejdsmarkedsuddannelser" og "delmål af arbejdsmarkedsuddannelser" i samme sætning, da de "delelementer", der kan udbydes, netop er delmålene. Der er imidlertid tilføjet "delelementer af andre arbejdsmarkedsuddannelser".

De to andre formuleringer, der nævnes af DA, er justeret hhv. slettet.

4.3. Test og prøver i AMU

LO og FTF mener, at en effektiv og succesrig implementering af test og prøver i AMU forudsætter, at der fra centralt hold tilvejebringes en digital løsning, hvor alle udbydere har adgang til et fælles it-understøttet prøvesystem. Systemet bør indeholde en funktionalitet, der leverer resultatet med det samme. Endelig bør den centrale it-understøttede prøveplatform også tilkobles bevisdatabasen.

Også DA finder, at det er stærkt uhensigtsmæssigt, at ministeriet ikke sikrer rammer for, at arbejdet med prøver i AMU hensigtsmæssigt kan it-understøttes og opfordrer til, at der i lovgivningen skabes rammer herfor. DA frygter, at prøverne i større omfang end hensigtsmæssigt vil blive afviklet uden IT-understøttelse. Samtidig finder DA, at det vil indebære unødige administrative byrder, hvis der decentralt skal etableres forskellige IT-løsninger til at håndtere ofte meget få årselever. DA finder endvidere, at det bør fremgå, i hvilket omfang og på hvilke områder selvstuderende hidtil har gået til prøve i forbindelse med AMU-kurser. Desuden bør det klart fremgå af bemærkningerne, at der i systemkravene til AMU-udbydere lægges vægt på, at de ikke vil udgøre en økonomisk eller teknisk barriere for nye udbydere af AMU, som ikke i forvejen leverer data til Undervisningsministeriet. Endelig er der behov for klarere rammer for dispensation i forhold til prøver, fx. om dispensation skal søges, inden kurset starter.

Rådet for Voksen- og Efteruddannelse (VEU-rådet) vurderer, at det er nødvendigt, at der tilvejebringes digitale løsninger, som giver alle landets udbydere adgang til et fælles it-understøttet prøvesystem i AMU, uanset om prøverne er mundtlige, skriftlige eller praktiske. Rådet anser en sådan løsning for at være en forudsætning for en effektiv og succesrig implementering af test og prøver i AMU. Rådet opfordrer til, at der hurtigst muligt tilvejebringes rammer herfor.

Daghøjskoleforeningen anerkender, at indførelsen af prøver i AMU kan bidrage til at styrke af uddannelsernes fleksibilitet og legitimitet. Foreningen finder dog, at der i vidt omfang fortsat bør være frivillighed for den enkelte med hensyn til at deltage i prøve, således at angst for prøver ikke bliver en selvstændig barriere for deltagelse ved indgangen til AMU. Konsekvenserne af at indfø-

re et (næsten) generelt prøvekrav i AMU bør gives selvstændig opmærksomhed i kommende evalueringer.

Danske Professionshøjskoler anerkender, at indførelse af obligatoriske prøver højner anseelsen af arbejdsmarkedsuddannelserne. Der er dog til stadighed behov for uddannelsesformater, der henvender sig til en bred målgruppe af befolkningen, der enten ikke ønsker eller er i stand til at gennemføre en prøve efter endt kursus. Danske Professionshøjskoler bemærker i den forbindelse, at det kræver didaktisk kreativitet at afholde prøver på kurser af kort varighed. Dette anbefales medtænkt i uddannelsesudvalgenes udarbejdelse af prøveformer.

Danske Sosu-skoler, B-SOSU og Danske Erhvervsskoler og -Gymnasier er betænkelige ved den manglende fleksibilitet i formuleringen af forslaget til indsættelse af nye prøvebestemmelser i AMU-loven, især ved den udstrakte brug af prøver på delmål, sammensatte uddannelser og korte uddannelser. De anbefaler, at det enkelte efteruddannelsesudvalg tildeles en udvidet adgang til selvstændigt at beslutte, hvilke uddannelser og delmål, samt hvilke kombinationer heraf, der skal underlægges mere end en afsluttende afprøvning. Danske Sosu-skoler og B-SOSU anbefaler herudover, at rammerne for prøverne i den enkelte uddannelse fastsættes centralt. Danske erhvervsskoler og -Gymnasier anbefaler at der stilles et centralt system til rådighed for alle skoler, således at der sikres ensartethed i prøverne. Alternativt henstiller foreningen til, at krav til prøver m.v. tages med i systemrevisionsbekendtgørelsen for nye systemer. Danske Sosu-skoler, B-SOSU og Danske Erhvervsskoler og -Gymnasier udtrykker generelt bekymring for de øgede administrative byrder, som den samlede lovændring pålægger institutionerne, idet navnlig administration og dokumentation af det anførte prøveregime forudses at blive endog meget omfattende.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Lovforslaget afspejler den indgående trepartsaftale, hvor der i den endelige aftaletekst ikke blev prioriteret ressourcer til en central it-understøttelse af test og prøver i AMU

Herudover bemærker Undervisningsministeriet, at der allerede i dag findes et privat marked for testplatforme, som er tilgængelige for udbydere og andre interessenter.

I forhold til ønske fra DA og FTF om, at en central it-understøttende prøveplatform også tilkobles bevisdatabasen, kan det oplyses, at der ikke planlægges en integration mellem prøvesystemer og bevisdatabasen, da der ikke findes et særligt AMU-prøvebevis. Bevisdatabasen integrerer således alene med AMU-udbydernes studieadministrative systemer.

I forhold til DA's bemærkning om, at systemkravene ikke må udgøre en økonomisk eller teknisk barriere for nye udbydere af AMU, kan oplyses, at der allerede i dag er krav om digital indberetning for udbydere af undervisning, når der udføres undervisningsaktivitet for statslige midler, herunder til opgørelse af tilskudsudløsende aktivitet. Behovet for digital kommunikation er tillige understreget i en bred politisk aftale om digitaliseringsklar lovgivning. Udbydere af undervisning må derfor fortsat skulle påregne at opretholde et studieadministrativt system, som kan tilsluttes de centrale systemer, der er relevante på de pågældende undervisningsområder. Undervisningsministeriet vil tillige sikre tilstrækkelig datakvalitet i forbindelse med indberetning af digitale beviser i bekendtgørelsesform stille krav om, hvilke typer data og på hvilken form der skal indberettes.

Undervisningsministeriet er ikke i besiddelse af tal for, i hvilket omfang muligheden for at gå til prøve som selvstuderende har været udnyttet.

Det forekommer på nuværende tidspunkt ikke hensigtsmæssigt at regulere adgangen til dispensation for prøveafleggelse yderligere. Fx vil en deltagers vanskeligheder ofte først fremgå klart under kurset, og derfor er det ikke en god idé at kræve en afgørelse om dispensation før kursets start. Det ville stride mod trepartsaftalen at gøre prøveafleggelse og prøveudarbejdelse frivillig.

Ministeriet vil være opmærksomt på de administrative forhold, der er omtalt.

4.4. Arkiv

Danske Sosu-skoler og B-SOSU anfører, at det bør sikres, at eventuelle udbydere har både den formelle kompetence og kapacitet til at imødegå efterspørgsel også på de uddannelser, delmål og enkeltfag, der er henført til arkiv og dermed undtaget annoncerings- og udbudspligten.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Dette vil Undervisningsministeriet være opmærksomt på under den kommende udbudsrunde.

4.5. Gæstelærere

Uddannelsesforbundet er skeptiske overfor værdien af friere brug af gæstelærere i AMU - mulighederne for timelærer eksisterer jo allerede. Ikke brug for den nye mulighed. Gæstelærere (timelærer) skal, hvis de selv skal undervise, have de nødvendige forudsætninger for at forestå undervisningen. Lærerkvalifikationskravene udgør et væsentligt element til sikring af kvalitet og fleksibilitet i AMU.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Der har fra uddannelsesinstitutionernes side været en vis interesse for forsøget med mere fri brug af gæstelærere, og dette vil blive evalueret. Dets videreførelse i overensstemmelse med trepartsaftalen beror ikke på lovforslaget.

4.6. Uddannelsesudvalg

Uddannelsesforbundet finder, at det er væsentligt at de lokale uddannelsesudvalg for erhvervsuddannelserne holder et systematisk og vedvarende blik på arbejdsmarkedets behov for efteruddannelse.

Danske Professionshøjskoler anbefaler, at der rettes opmærksomhed mod at skabe en ramme for, at der til stadighed kan pågå kvalificerede AMU-drøftelser i de lokale erhvervsuddannelsesudvalg.

Lederne bemærker, at der er områder, hvor der ikke findes erhvervsuddannelser, f.eks. inden for ledelse. Her vil det være naturligt - i stedet for at oprette særlige udvalg - at drøfte de lokale uddannelsesbehov for AMU-målgruppens ledere i fora, som fx et *advisory board*, hvor den enkelte uddannelsesinstitution selv udpeger repræsentanter med speciel viden og erfaring om ledelse.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Uddannelsesudvalgene må anses for at være passende fora for drøftelser også omkring efteruddannelse, og hvor et sådant udvalg ikke findes, vil institutionen kunne vælge, om den vil oprette et særligt udvalg eller benytte andre kanaler til at skaffe sig informationer.

4.7. Udfasning af VEU-centrene

Uddannelsesforbundet bemærker, at med nedlæggelse af VEU-centrene med udgangen af 2018, er det vigtigt, at de elementer, som skal erstatte VEU-centrene, bliver tilgængelige og anvendelige for brugerne af VEU-systemet. Det er især værd at være opmærksom på, i hvor høj grad især kortuddannede og mindre virksomheder kan drage nytte af e-vejledning og andre digitale vejledningsløsninger. Samtidig udgør det en udfordring, at midlerne til den opsøgende indsats ikke er permanente.

Danske Maritime anfører, at det er væsentligt at sikre det regionale samarbejde og det opsøgende arbejde i den nye konstruktion, hvor de enkelte uddannelsesinstitutioner fremover skal udføre opgaven. Hvis opgaven skal varetages inden for de nuværende økonomiske rammer med den årlige besparelse på 2 pct. frem til 2020, kan opgaven blive vanskelig at løfte.

Danske Professionshøjskoler støtter nedlæggelsen af VEU-centrene. De vurderer dog, at det bliver en udfordring at sikre kendskab og brugervenlighed på en fælles digital platform.

Lederne finder det vigtigt, at VEU-centrenes erfaringer samles op og formidles til uddannelsesinstitutionerne lokalt, til efteruddannelsesudvalgene centralt og til nøglepersoner i det nye RAR-forankrede model for aktørsamarbejde.

LO og FTF bemærker, at det ikke fremgår af trepartsaftaleteksten, at VEU-centerkonstruktionen skal nedlægges permanent. LO og FTF finder på den baggrund, at aftalens pkt. 55 om VEU-centerkonstruktionen medtages i opremsningen af initiativer, som rulles tilbage efter udgangen af aftaleperioden. LO og FTF finder, at navnlig aftalens punkt 9 og 53 midlertidigt løser de opgaver, som VEU-centrene hidtil har løst. I og med bl.a. disse initiativer begrænses til aftaleperioden, bør også VEU-centerkonstruktionen efter LO's og FTF's opfattelse nævnes i lovforslaget på linje med de øvrige nævnte initiativer fra trepartsaftalen, der rulles tilbage efter 2021.

Danske Regioner ser i forbindelse med implementeringen en udfordring i 1) at sikre kendskab og anvendelighed for målgruppen af borgere og virksomheder til én fælles digital platform og 2) løft af opgaven med den direkte virksomhedskontakt som VEU-centrene varetager i dag.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Det er Undervisningsministeriets opfattelse, at trepartsaftalen ikke skal fortolkes således, at den aftalte udfasning i 2018 af VEU-centrene er midlertidig. Det har både aftalens ordlyd ("udfases") og formodningen imod sig, at dette relativt omfattende regelværk og administrative apparat skulle demonteres nu, blot for at blive reetableret om 3 år. Det er korrekt, at den økonomiske ramme for nogle af de initiativer, som ifølge aftalen skal medvirke til at løse nogle af VEU-centrenes opgaver, er begrænset til aftaleperioden. Disse tiltag er derfor i lovforslaget også formuleret som midlertidige. Ved aftaleperiodens udløb skal der ske en samlet evaluering og genforhandling og tages stilling til de indsatser, der udløber.

Ifølge VEU-centrenes kontrakt med Undervisningsministeriet skal VEU-centrene i 2018 primært fokusere på, hvordan den erfaring og viden, som de har opbygget igennem de sidste syv år, ikke går tabt, men bliver videreført og indarbejdet på værts- og partsinstitutioner og i fx andre netværk og strukturer og til andre aktører, som efteruddannelsesudvalg og i den nye RAR-forankrede model for aktørsamarbejde. Derudover skal VEU-centrene i 2018 fokusere på ét af deres tidligere kerneområder – det virksomhedsopsøgende arbejde - så der ikke opstår et afbræk i dette arbejde, mens beslutningerne fra trepartsaftalen indføres.

Mht. vigtigheden af, at der sikres synlighed, tilgængelighed og kendskab til den nye e-vejledning og de indsatser, som skal erstatte VEU-centrene, kan Undervisningsministeriet oplyse, at Voksenvejledningen er etableret pr. 1. juli 2018 og dermed allerede er tilgængelig for brugerne af VEU-systemet. Koordineret med lanceringen af én fælles digital platform, gennemføres der en kommunikationsindsats rettet mod interessenter og professionelle aktører på området således, at den nye voksenvejledning synliggøres. Der er endvidere fokus på brugervenlighed i forbindelse med udviklingen af løsningen. Det kan desuden oplyses, at der arbejdes med at sikre kendskab og anvendelighed ift. én fælles indgang gennem inddragelse af interessenter, gennemførelse af test mv.

4.8. FVU-digital og FVU-engelsk

Uddannelsesforbundet anfører, at det ikke udgør et problem i sig selv, at de nye fag, FVU-digital og FVU-engelsk, skal udbydes som virksomhedsrettede forløb, men tilbuddene bør ikke kun være forbeholdt beskæftigede, hvis arbejdsplads har interesse i kompetenceudvikling af medarbejdere på dette felt. Med det rent virksomhedsrettede udbud afskæres en række voksne danskere fra en helt nødvendig og basal opkvalificering.

AOF er tilfreds med, at det nu bliver muligt at tilbyde FVU-engelsk og FVU-digital. AOF havde dog gerne set, at trepartsaftalen ikke begrænsede sig til beskæftigede, så fx ledige kunne anvende en ledighedsperiode til at styrke deres kompetencer og dermed styrke deres beskæftigelsesmuligheder. AOF anfører endvidere, at de almindelige bemærkningers afsnit 2.5.2 bør bringes i overensstemmelse med selve forslaget, således at undervisningen i de nye FVU-fag skal målrettes behovene hos ansatte i virksomheder, og at det ikke nødvendigvis skal være virksomhedsrettede forløb.

DANSK IT finder det potentielt problematisk, at lovudkastet lægger op til, at digital opgaveløsning alene udbydes i virksomhedsrettede forløb og opfordrer til, at det tilbydes som et åbent fag. DANSK IT opfordrer til at det i beskrivelsen af de faglige mål og indholdet af faget specificeres meget nøje, hvilke generelle og grundlæggende elementer i digital opgaveløsning de foreslåede prøver skal dokumentere er opnået gennem undervisningen. Diplommodul for undervisere i digital opgaveløsning, tilsynet med faget og dets undervisere bør indrettes derefter.

Fora og Daghøjskoleforeningen opfordrer til, at man bløder op på betingelserne om, at de nye tilbud alene kan udbydes som virksomhedsrettede tilbud og til ansatte. Fora foreslår, at § 2, stk. 3, nr. 4 og 5, ændres i retning af 4) digital opgaveløsning i relation til jobfunktioner i offentlige og private virksomheder og brancher, som hovedregel i form af virksomhedsrettede tilbud; 5) engelsk i relation til jobfunktioner i offentlige og private virksomheder og brancher, som hovedregel

i form af virksomhedsrettede tilbud. Alternativt at det fremgår af bemærkningerne, at bestemmelserne i § 2, stk. 2, nr. 4 og 5, skal tolkes fleksibelt og pragmatisk, således at ledige i virksomhedspraktik og løntilskudsjob er omfattet af tilbuddet og kan udløse statsligt taxametertilskud efter loven, og at ledige i øvrigt kan deltage i FVU-digital opgaveløsning og engelsk med henblik på at styrke deres muligheder for at opnå beskæftigelse. Tilbuddet finansieres af jobcentrene i henhold til betalingsloven.

Fora anfører endvidere, at det er en tidskrævende udfordring for udbydere og undervisere at tilpasse undervisning, materiale og prøve til konteksten. Det bør afspejles i taxameterstrukturen - lige som der bør tilbydes et fundament for udvikling af lokale prøver.

Dansk Folkeoplysnings Samråd opfordrer til, at andre end aktuelt beskæftigede får adgang til fagene.

SMVdanmark imødeser FVU-digital og FVU-engelsk og henstiller til vigtigheden af, at der er ressourcer nok til at opkvalificere undervisere, så kursister får relevant og kvalificeret ny viden med.

Danske Professionshøjskoler anbefaler, at FVU-digital og FVU-engelsk både kan udbydes som almindelige fag og som virksomhedsrettet undervisning. Danske Professionshøjskoler anbefaler endvidere, at den kommende revidering af kvalifikationskrav til lærerne på FVU-digital og FVU-engelsk indeholder krav om en FVU-læselæreruddannelse samt anden relevant uddannelse eller erfaring. Det anbefales desuden, at det præciseres, hvordan vurdering til indplacering på FVU-digital og FVU-engelsk skal foregå og af hvem. Danske Professionshøjskoler savner i forhold til FVU-engelsk en vægtning af helt basale skriftlige færdigheder, som er relevante for udvikling af såvel mundtlige som skriftlige færdigheder. Ordkendskab bør nævnes som et separat færdighedsområde. Danske Professionshøjskoler kommer med konkrete forslag til præciseringer. I beskrivelsen af trinnes mål anbefales det endelig, at man ved hvert trin først nævner målgruppens karakteristik og behov, dernæst trinmål og slutteligt indhold, som afstemmes med beskrivelse af færdighedsområderne.

Kriminalforsorgen skal anbefale udvidelsen af de eksisterende tilbud med FVU-digital og FVU-engelsk, og at disse straks herefter også udbydes som en del af den almindelige undervisning i Kriminalforsorgens institutioner.

KL er enig i målsætningen om at styrke de basale færdigheder inden for it og engelsk og anfører, at det i udmøntningen er vigtigt, at det kan samtænkes med allerede igangværende initiativer på området.

LO og FTF mener ikke, at det er nødvendigt eller hensigtsmæssigt at eksplicitere, at prøveformen skal være skriftlig eller mundtlig. Det væsentlige er, at prøven er lokalt stillet under hensyn til den enkelte deltager. Det må ikke være en barriere for deltagelse i en prøve eller et trin på fx FVU-digital, at man har læse- eller skrivevanskeligheder i dansk. LO og FTF foreslår på denne baggrund, at "ordene "mundtlig prøve" i forslaget til ny affatning af § 4, stk. 4, erstattes af "lokalt stillet prøve".

DA bemærker, at FVU-digital foreslås opdelt i tre trin af 20-30 undervisningstimer. På mødet i referencegruppen til udvikling af de nye FVU-fag blev der foreslået en mere fleksibel tilrettelæggelse: Adgang til fleksibelt at udbyde forløb på mellem 10 og 100 timer sammensat af temaer efter de konkrete arbejdspladsers behov. Det vil være hensigtsmæssigt, hvis det af bemærkningerne til § 2, nr. 5, fremgår, at en sådan tilrettelæggelse er inden for lovens rammer. I forhold til bemærkningerne til § 2, nr. 10, bemærker DA, at FVU-forløb ikke berettiger til VEU-godtgørelse. A-kasserne har således ikke hidtil haft adgang til myndighedernes data om deres medlemmers forbrug af FVU, og det er uklart, hvorfor de nu skal have denne adgang.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Med hensyn til ønsket om, at de nye fag ikke skal forbeholdes beskæftigede, men at ledige, herunder personer i virksomhedspraktik og løntilskudsjob samt indsatte i fængsler m.v., skal have mulighed for at modtage undervisning i FVU-digital og FVU-engelsk, bemærker Undervisningsministeriet, at trepartsafgørelsen klart afgrænser målgruppen til virksomhedsrettede forløb, som er målrettet ansatte.

Med hensyn til ønsket om, at de almindelige bemærkninger afsnit 2.5.2 bringes i overensstemmelse med selve forslaget, således at undervisningen i de nye FVU-fag skal målrettes behovene hos ansatte i virksomheder, og at det ikke nødvendigvis skal være virksomhedsrettede forløb, bemærker Undervisningsministeriet, at det ligger i forslaget, at de nye fag udbydes virksomhedsrettet og er målrettet ansatte med behov for at styrke deres basale færdigheder inden for it og engelsk i relation til deres jobfunktion. Undervisningsministeriet finder, at bemærkningernes afsnit 2.5.2 er i overensstemmelse med forslaget og aftaleteksten.

Med hensyn til synspunkterne i relation til fagenes specifikke indhold, herunder at det er væsentligt at sikre en nøje specifikation af, hvilke generelle og grundlæggende elementer fagene skal indeholde og prøverne afspejle er opnået, er Undervisningsministeriet enig i, at der skal ske en sådan specificering. Dette vil indgå i det kommende læreplansarbejde og vil fremgå af de endelige læreplaner for fagene.

I forhold til det anførte om, at det er en tidskrævende udfordring for udbydere og undervisere at tilpasse undervisning, materiale og prøve til konteksten, og at det bør afspejles i taxameterstrukturen - lige som der bør tilbydes et fundament for udvikling af lokale prøver, bemærker Undervisningsministeriet, at taxameterstrukturen svarer til de nuværende fag for FVU, hvor der gives et tillægstaxameter til virksomhedsrettede forløb. Undervisningsvejledningerne til de foreslåede to nye fag vil indeholde inspiration til udvikling af lokale prøver.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt det er nødvendigt eller hensigtsmæssigt at eksplicitere, at prøveformen skal være skriftlig eller mundtlig, er Undervisningsministeriet enig i, at det ikke er nødvendigt at eksplicitere om FVU-prøverne er mundtlige eller skriftlige. Lovforslaget er derfor justeret, så det alene fremgår, om prøverne i de enkelte FVU-fag stilles lokalt eller centralt.

I forhold til ønsket om, at FVU-digital kan tilrettelægges som fleksible forløb på mellem 10 og 100 timer sammensat af temaer efter de konkrete arbejdspladsers behov, bemærkes, at de foreslåede timerammer 20 – 30 timer pr. modul er aftalt med parterne i kommissoriet for læreplansarbejdet. Der er tale om et kompromis, som også afspejles i høringssvarene, idet flere interessenter

ønsker en tydelig specificering af de generelle elementer i fagene med sigt på, at udbyttet af undervisningen kan komme deltageren til gode i flere sammenhænge end blot i den aktuelle arbejdsfunktion. Undervisningsministeriet vurderer, at dette bedst sikres ved den foreslåede timeramme, og at dette ikke ville kunne opnås med en timeramme på kun 10 timer.

4.9. SVU

AOF anfører, at der i lov om statens uddannelsesstøtte bør indføres en bestemmelse, der lempet kravene til at opnå SVU for de nye FVU-fag, og som giver ret til SVU selvom fagene tilrettelægges som deltidsuddannelse.

LO og FTF anfører, at det afgørende for deres medlemmer vil være, at man ikke behøver at være væk fra sit arbejde hele ugen fra mandag til fredag 7,4 timer om dagen og i alt 37 timer for, at det udløser SVU, men at man kan tilrettelægge sit uddannelsesforløb sådan, at man er på uddannelse fx fem timer hver tirsdag, fem tirsdage i træk. LO og FTF ønsker, at det bliver gjort muligt, så adgangen til at kunne opnå SVU til FVU-digital og FVU-engelsk ikke er afhængig af undervisningens tidsmæssige tilrettelæggelse. LO og FTF foreslår, at SVU-lovgivningen tilrettes, så der bliver adgang til at modtage SVU til et enkelt modul på FVU-digital og FVU-engelsk på baggrund af den ansættelses-, tilrettelæggelses- og afviklingsform, der ud fra didaktiske overvejelser og medarbejderes og offentlige og private virksomheders planlægning anses for mest hensigtsmæssig.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Synspunkterne er noteret. Høringssvaret har ikke givet anledning til ændring af lovforslaget for nærværende.

4.10. RAR-model for aktørsamarbejde

KL anfører, at det er væsentligt, at der løbende rettes opmærksomhed på, hvordan VEU-tovholderne samarbejder med jobcentrene i praksis, herunder fokus på, hvordan VEU-tovholderne reelt bidrager med merværdi ind i det eksisterende samarbejde.

Lederne ser frem til resultaterne af den nye ordning og opfordrer til, at den nye ordning evalueres hurtigst muligt.

Foreningen af kommunale social-, sundheds- og arbejdsmarkedschefer i Danmark henleder opmærksomheden på, at det i de sidste 4 år ikke har fungeret optimalt med en sådan model, der er afprøvet i RAR. Kommunerne har på forhånd skulle købe et fast antal pladser på kurser/uddannelser og har skullet betale for disse, upåagtet muligheden for besættelse af pladserne. De bindinger har givet nogle økonomiske udfordringer, og med op mod 20 % reduktion pga ophævelse af refusioner, forstærkes dette.

Danske Regioner finder under henvisning til aftaleteksten, at der bør laves en præcisering i nr. 4) i § 29 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., således at den lyder som følger: 4) Udpeger områder, hvor koordination og aktørsamarbejde skal styrkes og fastlægger RAR's strategier for koordination og samarbejde mellem...."

Beskæftigelsesministeriets bemærkninger:

Det følger af aftalen, som udmønter trepartsaftalens punkt 53 om RAR-modellen for koordinati- on og aktørsamarbejde, at der følges op med en samlet evaluering i 2021 forud for udløbet af aftaleperioden. Som udgangspunkt for evalueringen er der mellem parterne aftalt og oplyst en række succeskriterier, som skal understøtte et bedre match mellem udbuddet og efterspørgslen efter voksen-, efter- og videreuddannelse.

Det skal bemærkes, at kommunerne – som det nævnes i FSD's høringssvar – ikke har hjemmel til at købe pladser på kurser eller uddannelser, hvis ikke disse kan knyttes til en bestemt person, lige- som uddannelsesudbydere ikke har hjemmel til at modtage en sådan betaling. Det forudsættes i RAR-modellen, at indsatsen tilrettelægges således, at der sker en højere grad af koordinering kommunerne imellem mhp. at opnå en højere grad af holdoprettelse og holdopfyldelse.

På baggrund af det indkomne høringssvar fra Danske Regioner er lovforslaget tilrettet således, at formuleringen under § 29 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., lyder som følger: ”4) Udpeger områder, hvor koordination og aktørsamarbejde skal styrkes og fastlægger RAR's strategier for koordination og samarbejde mellem”

4.11. Samling af administrationen af VEU-godtgørelse i AUB

Danske Professionshøjskoler anfører, at der ved samlingen af administrationen af VEU- godtgørelsen i AUB bør være opmærksomhed på at inddrage viden om særlige, håndholdte ar- bejdsgange, så virksomheder og deltagere ikke ender i et limbo mellem AUB, uddannelsesinstitu- tioner og a-kasser.

Lederne anbefaler, at arkitekturen i det nye digitale system nøje overvejes, da det er et meget om- fattende og komplekst uddannelsessystem, som er dynamisk og løbende ændres i forhold til ar- bejdsmarkedets behov og som følge af stor politisk opmærksomhed. Lederne ønsker ikke at bi- drage til en nye "sundhedsportal".

Danske A-kasser undrer sig over formuleringen i næstsidste afsnit side 41, idet det, som det er formuleret, er mere end antydnet, at A-kasserne ikke skulle have administreret efter reglerne, hvil- ket der ikke er evidens for.

DA peger på, at det vil være hensigtsmæssigt at tilføje en formulering om, at det nye setup (regler og administration) bør følges over en konjunkturperiode med henblik på eventuelle justeringer. DA bemærker desuden under henvisning til, at det af lovudkastet fremgår, at "det er under afkla- ring, i hvilket omfang de foreslåede regler i fornødent omfang vil kunne være teknisk understøttet pr. 1. januar 2019", at en forsinkelse af implementeringen vil være uacceptabel og i strid med tre- partsaftalen og bør således ikke antydes i bemærkningerne til lovforslaget. DA bemærker endvi- dere under henvisning til, at det af lovforslaget fremgår, at "Det foreslås derfor, at det fremadret- tet kun vil være muligt at ansøge om VEU-godtgørelse og befordring digitalt på Efteruddannel- se.dk", at virksomheder kan have behov for undtagelser fra den digitale selvbetjening eller en mere håndfast sikkerhed for håndteringen af deres behov, end den der fremgår. Hertil kommer, at DA under henvisning til passus om, at virksomhed og uddannelsesdeltager vil skulle afregne internt med hinanden i det omfang uddannelsesdeltageren ikke har fået løn under kursus og selv har lavet udlæg for befordring samt for kost og logi, ikke finder, at der er overensstemmelse med den umiddelbart følgende tekst om, at "lønmodtageren afskæres ikke fra at få udbetalingerne af

godtgørelse og tilskud, men det vil specifikt skulle angives, om udbetalingen skal til lønmodtageren." Endelig bemærker DA, at der mange eksempler på, at ministerens kompetencer overdrages til AUB.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Undervisningsministeriet er meget opmærksomt på, at der med samlingen af administrationen af VEU-godtgørelsen i AUB udvikles en lettilgængelig brugerflade, der understøtter brugernes behov. Det er herudover fortsat hensigten, at den tekniske understøttelse af administration skal være funktionsdygtig den 1. januar 2019.

Flytningen kræver betydelige systemmæssige ændringer både hos AUB og EfterUddannelse.dk – og da tidsplanen er stram, er der risiko for forsinkelser. Derfor bevares forslaget om, at ministeren kan fastsætte ikrafttrædelsestidspunktet, så der er sikkerhed for, at administrationen af ordningen om nødvendigt kan køre videre som i dag, såfremt der måtte ske forsinkelse.

Endvidere har det ikke været hensigten at antyde, at a-kasserne ikke har administreret udbetalingen af VEU-godtgørelse efter reglerne. Der foretages en præcisering af bemærkningernes ordlyd. Formulering af afsnittet justeres således til ”Flytningen af administrationen skal ses i lyset af, at mange uddannelsesdeltagere og virksomheder i dag ikke får **søgt** den VEU-godtgørelse, de er berettiget til”.

Med hensyn til digital selvbetjening er det allerede i dag et krav til virksomheder og selvstændige, at tilmeldinger og ansøgninger oprettes digitalt i efteruddannelse.dk. Uddannelsesinstitutioner får desuden med nærværende lovforslag bedre mulighed for at bistå virksomheder med opgaver knyttet til tilmelding og ansøgning som udløber af forsøg hermed. Endvidere understøtter lovformuleringen den brede politiske aftale om digitaliseringsklar lovgivning. På den baggrund fastholdes lovbestemmelsen.

Mht. Danske Professionshøjskoler opfordring til at inddrage viden om særlige, håndholdte arbejdsgange, så virksomheder og deltagere ikke ender i et limbo mellem AUB, uddannelsesinstitutioner og a-kasser, kan det oplyses, at AUB i forbindelse med overtagelsen har adgang til at sparre med a-kasser med henblik på at få overdraget viden om nuværende praksis/administration.

Yderligere skal det bemærkes, at Undervisningsministeriet løbende vurderer love og regler med henblik på revision eller præcisering, såfremt de viser sig at have utilsigtede konsekvenser. Det vil også være tilfældet med den nye administrationsmodel for VEU-godtgørelse.

I forhold til det af DA anførte om, at der ikke er overensstemmelse mellem ”I det omfang uddannelsesdeltageren ikke har fået løn under kursus og selv har lavet udlæg for befordring samt for kost og logi, vil virksomheden og uddannelsesdeltageren skulle afregne internt med hinanden” og den umiddelbart følgende tekst om, at ”lønmodtageren afskæres ikke fra at få udbetalingerne af godtgørelse og tilskud, men det vil specifikt skulle angives, om udbetalingen skal til lønmodtageren.” slettes førstnævnte sætning.

4.12. Kost og logi

AUB bemærker, at det grundet bestemmelser i ligningsloven ikke har været muligt at forenkle reglerne for tilskud til befordring samt kost og logi i det ønskede omfang. AUB tager på den baggrund forbehold for eventuelle administrative krav, der følger af løsningen.

AUB bemærker endvidere, at det er vigtigt, at det i de specielle bemærkninger til § 4 nr. 19/20 i lighed med de specielle bemærkninger til § 4, nr. 16, fremgår, at det ligger uden for AUB's administrationsansvar at kontrollere eller på anden vis afgøre tvister mellem arbejdsgiver og uddannelsesdeltager, når det kommer til afregning af tilskud til befordring samt kost og logi mellem virksomhed og uddannelsesdeltager.

Ankestyrelsen anfører, at det kan overvejes, om der er grund til at ændre § 31 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. og de følgende §§ svarende til lovforslagets § 4, nr. 38 (nu nr. 39). Det kan overvejes at lade det i henhold til lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 28 nedsatte ankenævn være klageinstans for afgørelserne efter §§ 21 og 24 - ligesom i lov om godtgørelse og tilskud til befordring

Ankestyrelsen anfører endvidere, at § 59 b, stk. 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 188 af 8. marts 2018, bør ændres som en konsekvens af lovforslagets § 4, nr. 38 (nu nr. 39). Styrelsen bemærker, at samme bestemmelse også omfatter klager over afgørelser om tilskud til kost og logi og tilbagebetaling efter § 31 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Undervisningsministeriet noterer sig det af AUB anførte og supplerer de specielle bemærkninger.

I forhold til det af Ankestyrelsen anførte om grund til at ændre § 31 og efterfølgende §§, kan det oplyses, at med den i lovforslaget foreslåede generelle indarbejdelse af kost og logi i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og ophævelsen af § 21, stk. 3-4 og §§ 22-24 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. henlægges klagesagsbehandling fsva. kost og logi til det i henhold til lov om Arbejdsmarkedets Tillægspensions § 28 nedsatte ankenævn. Dette følger af lovforslagets § 4, nr. 39. Som en konsekvens heraf vil § 31 og 32 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser ganske rigtigt skulle ophæves. Lovforslaget er ændret i overensstemmelse hermed.

Undervisningsministeriet er enig i det af Ankestyrelsen anførte, om, at § 59 b, stk. 5, bør ændres som en konsekvens af lovforslagets § 4, nr. 39. Høringssvaret har på den baggrund givet anledning til indarbejdelse af forslag om ophævelse af § 59 b, stk. 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

4.13. Godtgørelseslovens § 11, stk. 1

AUB forstår lovens § 11, som at AUB kan fastsætte regler herom - ikke skal fastsætte regler herom. Da AUB blandt andet ikke har i sinde at sætte frister for ansøgning eller kræve, at arbejdsgivere attesterer ansøgninger fra deres ansatte er det vigtigt, at § 11 ikke fortolkes som et krav.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Undervisningsministeriet kan bekræfte, at der er tale om en kan-bestemmelse og henviser i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.6.2, hvoraf fremgår, at der fremover ikke vil være en frist for ansøgningen.

Høringsvaret har derfor ikke givet anledning til ændring af lovforslaget.

4.14. Godtgørelseslovens § 12

AUB vil ikke fastsætte noget krav til, om det er arbejdsgiver eller uddannelsesdeltager, der indgiver ansøgningen og finder på den baggrund, at godtgørelseslovens § 12 er overflødig. Såfremt § 12 udgår, jf. ovenfor, bliver § 12 a, stk. 2, ligeledes overflødig.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Undervisningsministeriet har noteret sig det af AUB anførte og har på baggrund heraf indarbejdet forslag til ophævelse af bestemmelserne i lovforslaget.

4.15. Partshøring

AUB anbefaler, at det i loven indføres, at udbetaling af godtgørelse og tilskud sker efter Forvaltningslovens § 20. Løsningen indebærer, at der ikke foretages nogen partshøring. Den berettigede i afgørelsen har altid en legal ret til at få sagen genoptaget.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Undervisningsministeriet har noteret sig AUB's ønske og har indarbejdet forslag til bestemmelser til imødekommen af anbefalingen i lovforslaget.

4.16. Henvisning til folketingstidende i § 4 nr. 38 (§ 18)

Datatilsynet henstiller for at lette overskueligheden, at Undervisningsministeriet indsætter de relevante bemærkninger fra lovforslag i bemærkningerne til nærværende lovforslag.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Undervisningsministeriet har noteret sig henstillingen og har indsat relevante bemærkninger fra lovforslaget i bemærkningerne til lovforslaget.

4.17. Samkøring af data (lovforslagets pkt. 2.6.7)

Datatilsynet bemærker, at samkøring i kontroløjemed skal leve op til de almindelige principper og regler om behandling af personoplysninger. Da samkøring i kontroløjemed pr. definition vil være at anse for en indgribende behandlingssituation, skal Datatilsynet pege på vigtigheden af de grundlæggende behandlingsprincipper i databeskyttelsesforordningens art. 5, og henstille til, at samkøring altid sker med særlig opmærksomhed herpå.

Samtidig understreger Datatilsynet specifikt i forhold til indkomstregistret, at det er vigtigt at det konkret overvejes, hvorvidt det er sagligt og nødvendigt at give adgang til indkomstregistret, og om det inden for det enkelte område alene kan gives en begrænset adgang til registrets oplysninger. Det er således et grundlæggende krav, at offentlige myndigheder mv. ikke må behandle eller have adgang til oplysninger, som de ikke har behov for i forbindelse med deres konkrete myndighedsudøvelse, jf. henvisningen til databeskyttelsesforordningens artikel 5 ovenfor.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Undervisningsministeriet har noteret sig Datatilsynets bemærkninger og har justeret lovudkastet i overensstemmelse hermed.

4.18. Adgang til data (lovforslagets afsnit 2.7)

Datatilsynet har noteret sig, at det fremgår af de almindelige bemærkninger, at videregivelse vil ske under hensyntagen til databeskyttelsesreglerne, og tilsynet lægger til grund, at databeskyttelsesforordningens og databeskyttelseslovens regler vil blive iagttaget, hvis der sker videregivelse af personoplysninger.

Datatilsynet bemærker for en god ordens skyld, at tilsynet forventer at blive hørt forud for udstedelse af en eventuel bekendtgørelse, som indebærer behandling af personoplysninger, jf. databeskyttelseslovens § 28.

PensionDanmark bifalder, at der med lovforslaget skabes hjemmel til at give interessenter - herunder kompetencefonde - adgang til oplysninger om gennemført uddannelse på VEU-området via dataudveksling. PensionDanmark forventer, at de med en sådan dataudveksling vil kunne tilbyde et personaliseret samlet overblik over gennemført uddannelse og efteruddannelse samt mulighederne i kompetenceudviklingsfonden og dermed skabe et tiltrængt samlet overblik over VEU-systemet for det enkelte medlem.

LO og FTF ønsker i forhold til ministeriets overvejelser 2.7.2 tredje sidste afsnit, som lyder: Formålet er at give mulighed for, at interessenter på VEU-området, som f.eks. arbejdsløshedskasserne, andre myndigheder, visse kompetenceudviklingsfonde m.v., der har behov for...", at ordet "f.eks." udgår og at ordet "visse" erstattes af "overenskomstaftalte" for at præcisere, hvem der har adgang til de omtalte oplysninger.

DA anfører, at der skal skabes konsistens mellem lovforslagets bemærkninger. DA finder, at det i § 4, nr. 37 (nu nr. 38), bør præciseres, at bestemmelsen omfatter "arbejdsløshedskasser og andre, der opfylder videregivelsesbetingelserne". Det er afgørende, at loven sikrer kompetencefondene adgang til data, der er en forudsætning for en effektiv administration af midler til VEU. Hertil kommer, at adgang til data om uddannelser, der giver adgang til VEU-godtgørelse, udvides med data til SVU-berettigede uddannelser. Trepartsaftalen nævner kun adgang til uddannelser, der giver adgang til VEU-godtgørelse.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Undervisningsministeriet bemærker, at den foreslåede § 4, nr. 38 (§ 18 a), er en residualbestemmelse i forhold til de foreslåede enslydende bestemmelser, der foreslås indsat i hhv. lovforslagets § 1, nr. 30, § 2, nr. 18, § 5, nr. 13 og § 10, nr. 1. Undervisningsministeriet har ønsket at udvide mulighederne i forhold til uddannelserne for at give a-kasserne mulighed for så komplette data som muligt om medlemmernes gennemførte uddannelser, så de kan yde så god vejledning som muligt. Undervisningsministeriet har endvidere ønsket så åben en formulering af bestemmelsen som muligt i forhold til, hvem der har adgang til de omtalte oplysninger.

Høringssvarene har derfor ikke givet anledning til ændring af lovforslaget.

4.19. Økonomiske og administrative konsekvenser

AUB bemærker, at AUB og ATP leverer bistand til lovbundne ordninger, der administreres af ATP på ikke-kommercielle vilkår. ATP kan således ikke påføres omkostninger som følge af administrationen og varetagelsen af opgaverne forbundet med ordningerne. Til etablering af løsnin- gen i AUB er der afsat 12 mio. kr. på finansloven. Skulle der komme ønsker/krav til en ny løs- ning - fx en selvbetjeningsportal e.l., vil eventuelle omkostninger forbundet hermed lægges oveni de afsatte midler på finansloven. I det oprindelige omkostningsskøn på 12 mio. kr. er der ikke indregnet en løsning til kost og logi. Derudover indebærer omkostningsskønnet ikke en særlig selvbetjeningsløsning. Da alle de af AUB foreslåede regelforenklingsforslag ikke er imødekommet kan det medføre øgede etablerings- og administrationsomkostninger. AUB estimerer foreløbigt, at de årlige administrationsomkostninger vil udgøre 7-8 mio. kr. Dette indeholder ikke den lø- bende drift af administration af kost- og logi samt eventuelle yderligere løsningstilvalg.

DA finder, at § 3, nr. 4, bør udgå. Ifølge trepartsaftalen er finansiering af såvel omlægning, som drift (administration af VEU-godtgørelsen) placeret på finansloven.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

I overensstemmelse med trepartsaftalen og bevillinger på finansloven ydes et statsligt driftstilskud til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til varetagelse af den nye opgave. Såfremt der måtte være merudgifter i forhold til det statslige driftstilskud, finansieres disse af VEU-bidraget, jf. lovforsla- get.

Høringssvarene giver dermed ikke anledning til ændring af lovforslaget.

4.20. Særskilte moduler

Danske Rederier hilser muligheden for udbud af nye særskilte moduler velkommen og finder det i den forbindelse afgørende, at mulighederne og rammerne for uddannelse og efteruddannelse af søfarende er tilstrækkelig fleksible til, at de gennemføres til trods for de søfarendes ofte særlige arbejdsform, der fx. vanskeliggør deltidsuddannelser.

LO og FTF bemærker, at det er afgørende for LO og FTF, at der ikke gives køb på kvaliteten, selv om der øjnes gode muligheder for at kunne sælge mange moduler inden for et nyt forret- ningsområde. Det må sikres, at videngrundlaget også her er i orden. LO og FTF hæfter sig ved, at der ikke er angivet nærmere regler om, hvornår udbud af de nye moduler kan godkendes. Det er uklart, hvordan niveauet på et særskilt modul beskrives og dokumenteres, og hvordan det enkelte særskilte modul sikres kvalitet og relevans. Det er også uklart, hvordan enkelte deltagere i et sær- skilt modul vil kunne forvente at få modulet godkendt i forbindelse med anden uddannelse.

LO og FTF, Dansk Metal, Dansk Byggeri, Blik&Rør, Dansk El-forbund, Rektorkollegiet for de maritime uddannelser og Tekniq forventer/foreslår, at der i fastsættelsen af de nærmere regler for godkendelse af denne type udbud, vil blive lagt vægt på, at udbyder har et relevant fagligt miljø at trække på og et tilstrækkeligt videngrundlag. Der bør skabes meget større sikkerhed om, hvordan bemyndigelser på dette område bliver udmøntet. Det bør være et mindstekrav, at den udbydende institution i forvejen udbyder grund- eller efter-/videreuddannelse inden for det faglige område, hvor det særskilte modul hører hjemme. LO og FTF bemærker, at der bør foreligge en bekendt- gørelse på de særskilte moduler, i det øjeblik loven træder i kraft. LO og FTF bemærker endvide-

re, at det forekommer uhensigtsmæssigt, at der skal gennemføres en IKV, hvis en studerende vil have godskrevet et særskilt modul ind i en uddannelse, og at der skal udbetales tilskud til både det særskilte modul og til IKV.

Danske Professionshøjskoler finder, at der er et dilemma indlagt i modellen, idet der på den ene side foreslås den hidtidige indstillingsprocedure med fællesudvalgene, og på den anden side ønskes hastighed. Danske Professionshøjskoler foreslår derfor, at alle institutioner, som er positivt akkrediteret, får ret til at træffe beslutning om at udbyde nye særskilte moduler i overensstemmelse med kvalitetsarbejdet på den enkelte institution. Foreningen foreslår, at Uddannelses- og Forskningsministeriet, Danske Professionshøjskoler og Danske Erhvervsakademier hurtigst muligt sammen beskriver og gensidigt forpligter hinanden på en eksemplarisk, fælles leanet sagsbehandlingsproces. Processen skal indeholde maksimum for sagsbehandlingstider.

SDU går ud fra, at de særskilte moduler kan oprettes med basis i alle de niveauer, som universitetet udbyder - altså diplom- og masterniveau, bachelor-, professionsbachelor- og kandidatniveau. Det kunne være ønskeligt, om der i beskrivelsen for de særskilte moduler kunne fremgå, på hvilket niveau modulet ligger (bachelor, kandidat osv.), hvor mange ECTS-point modulet omfatter

Danske Erhvervsakademier finder det positivt, at der bliver yderligere mulighed for at udvikle nye fag efter behov - også uden for eksisterende uddannelser - men har dog en vis bekymring for, at udvikling af mange nye fag vil gøre markedet uoverskueligt og ugenomsigtigt for virksomheder og studerende.

Dansk Metal, Dansk Byggeri, Blik&Rør, Dansk El-forbund, Rektorkollegiet for de maritime uddannelser og Tekniq bemærker i deres fælles høringssvar, at ministeriet lægger op til, at godkendelsesprocessen ved udbud af særskilte moduler, skal omfatte godkendelse fra såvel de faglige fællesudvalg som uddannelses- og forskningsministeren. Hermed lægges der op til, at processen for udbud af de særskilte moduler, skal følge den gældende proces for udbud af akademi og diplomuddannelser. Organisationerne anfører, at den foreslåede proces kan være i strid med initiativets intention. Organisationerne bemærker endvidere, at den foreslåede udbudsproces betyder, at erhvervsakademiernes første ret på udbud af tekniske akademi- og diplomuddannelser videreføres.

Danske Regioner bemærker, at det i relation til godkendelse af særskilte moduler er vigtigt, at der lægges vægt på inddragelse af aftagerperspektivet og koordinering på tværs af institutioner. Samtidig skal der tages højde for, at reglerne giver plads til den fornødne reaktionsevne i forhold til nye kompetencebehov på arbejdsmarkedet.

DI vurderer, at når uddannelsesinstitutioner gives mulighed for at udvikle enkeltstående moduler, så styrkes også deres mulighed for at konkurrere på ulige vilkår med de mange private udbydere af kurser og uddannelser. Lovforslagets almindelige bemærkninger bør derfor tilføjes en henvisning til lovens § 11, stk. 3, i lov om åben uddannelse, hvorved det sikres, at udbydere af særskilte moduler ikke kan påføre private udbydere ny konkurrence. DI anfører endvidere, at det er nødvendigt at justere akkrediteringslovens § 22, så der ligeledes sikres en hjemmel til at udtage særskilte kurser til gennemgang, hvis ministeren af egen drift eller efter anmodning fra Akkredite-

ringsrådet, arbejdsmarkedets parter eller de studerende mener, at der er kvalitetsmæssige udfordringer.

Endelig har Akademikerne noteret sig, at der kun er afsat finansiering til udbuddet af særskilte moduler i aftaleperioden 2018-2021. De foreslår i forlængelse heraf, at der sidst i aftaleperioden gennemføres en evaluering af ordningen med henblik på at vurdere, om den bør videreføres.

Uddannelses- og Forskningsministeriets bemærkninger:

Uddannelses- og Forskningsministeriet bemærker, at høringsparterne generelt er positive over for muligheden for, at uddannelsesinstitutionerne kan udbyde særskilte moduler uden for eksisterende uddannelser.

Regler om godkendelse af nye særskilte moduler, herunder regler om godkendelsesproces og regler om beskrivelse af modulernes videngrundlag, relevans, uddannelsesniveau (akademi-, diplom- eller masterniveau), ECTS-omfang m.v. vil blive fastsat på bekendtgørelsesniveau. Det er hensigten, at de nødvendige bekendtgørelsesændringer vil være på plads ved lovens ikrafttræden den 1. januar 2019.

Godkendelsesprocessen for de særskilte moduler vil ligne den eksisterende godkendelses- og registreringsproces for moduler under allerede godkendte uddannelser. Godkendelse og registrering af nye moduler under eksisterende uddannelser har normalt en sagsbehandlingstid på ca. fire uger. Det er på denne baggrund ministeriets opfattelse, at der ikke vil blive tale om en ufleksibel eller langsommelig proces.

Med forslaget om særskilte moduler vil arbejdsmarkedets behov for nye kompetencer kunne blive imødekommet, uden at institutioner og aftagere først skal vente på, at en helt ny videregående deltidsuddannelse bliver udviklet og godkendt, hvilket er en markant mere tidskrævende proces. Det vil både gavne områder, hvor der er planer om en hel uddannelse, men hvor man så vil kunne udbyde nogle moduler tidligere, og områder, hvor der hverken er planer om eller behov for at udvikle en helt ny fuld deltidsuddannelse. De særskilte moduler vil blive kvalitetssikret på tilsvarende vis, som udvikling og registrering af nye moduler under en eksisterende uddannelse bliver det i dag.

Det er forudsat, at der også ved godkendelse af udbud af særskilte moduler vil blive lagt vægt på, at uddannelsesstedet har det relevante faglige miljø og videngrundlag. De fagligt relevante institutioner, som vil kunne udbyde et nyt modul, skal i fællesskab, f.eks. inden for det relevante faglige fællesudvalg, anmode Uddannelses- og Forskningsministeriet om at oprette modulet. Anmodningen vil, som det gælder for moduler under eksisterende uddannelser i dag, skulle indeholde oplysninger om, hvilke udbydere der påtænkes at være, modulets titel, antal ECTS-point samt en beskrivelse af indhold og læringsmål i henhold til kvalifikationsrammen for videregående uddannelser. Derudover skal der også være en faglig begrundelse for, at der ikke anmodes om oprettelse af nyt modul under en af de eksisterende uddannelser. Uddannelses- og Forskningsministeriet påser, at de krævede oplysninger er der, hvorefter modulet takstindplaceres og registreres i det tilskudsadministrative system for videregående deltidsuddannelser.

Det bemærkes, at de særskilte moduler vil være omfattet af § 11, stk. 3, i lov om åben uddannelse. Der vurderes derfor ikke, at være behov for at adressere spørgsmålet om konkurrence med private uddannelsesudbydere i de almindelige bemærkninger.

Det bemærkes endvidere, at det ikke vurderes hensigtsmæssigt at ændre akkrediteringsloven til også at omfatte de særskilte moduler, da tilsynet med disse, herunder deres kvalitet, vil blive varetaget i forbindelse med Uddannelses- og Forskningsministeriets almindelige tilsyn med de videregående uddannelser.

Spørgsmål om en eventuel evaluering af ordningen med de særskilte moduler samt finansiering af en sådan evaluering vil naturligt høre hjemme i den arbejdsgruppe, der, jf. trepartsaftalens initiativ 18, er nedsat til bl.a. at følge aftalens initiativer om hurtigere kursusudvikling, herunder etablering af muligheden for særskilte moduler.

4.21. Lovens ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

Ankestyrelsen bemærker, at det bør fremgå af overgangsbestemmelserne, hvilken myndighed der skal færdigbehandle klagesager, der allerede er indbragt for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg inden lovændringens ikrafttræden, samt hvilken myndighed der skal behandle klagesager, hvor underinstansens afgørelse er truffet før ikrafttræden, men som endnu ikke er påklaget til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Danske A-Kasser anfører, at der i selve lovforslaget ikke er fastsat overgangsordning fsva. den del der handler om flytning af administrationen af VEU-godtgørelsen m.v. til Arbejdsgivernes uddannelsesbidrag, men alene en ikrafttrædelsesbestemmelse om ikrafttræden 1. januar 2019. Danske A-kasser finder, at det mest rimelige ville være, at der blev tilføjet en overgangsregel, således at a-kasserne kun fortsatte udbetalingen til de medlemmer, der var i kontinuerlig uddannelse, mens at uddannelsesperioder med start efter ikrafttræden skal udbetales til AUB. Oplever at det er et problem at der rejses usikkerhed om ikrafttrædelsen af flytningen. Det handler om IT-understøttelsen i A-kasserne og derfor er der behov for et rimeligt varsel, hvis ikrafttræden ændres. Normalt er aftalen, at IT-ændringer skal varsles minimum 3 måneder i forvejen, hvilket de opfordrer til også bliver overholdt her. De forventer at blive orienteret om et evt. andet ikrafttrædelsestidspunkt senest 1. okt. 2018.

Undervisningsministeriets bemærkninger.

Undervisningsministeriet kan tilslutte sig både Ankestyrelsens og A-kassernes kommentarer om vigtigheden af en klar overgangsordning, men finder, at en sådan kan fastsættes i medfør af lovforslagets § 13, stk. 3.

Der lægges i den forbindelse op til fastsættelse af en klar skæringsdato, der afgør, hvorvidt en ansøgning skal behandles af enten AUB eller a-kasserne/UVM. Efteruddannelse.dk styrer hvornår der skal kunne oprettes og sendes VEU-godtgørelsesansøgninger. A-kasserne vil dermed kun modtage ansøgninger, som de vil skulle behandle (dvs. med startdato før ikrafttrædelsesdato). Umiddelbart indebærer ændringerne ikke, at a-kasserne skal gøre noget i deres systemer.

Undervisningsministeriet noterer sig A-kassernes ønske om orientering.

Høringssvarene har derfor ikke givet anledning til ændring af lovforslaget.

4.22. Tidsbegrænset periode for lovgivningen

Uddannelsesforbundet finder det uhensigtsmæssigt, at de foreslåede ændringer i lovgivning overvejende gennemføres for en tidsbegrænset periode. Det kan give risiko for, at en forholdsvis omfattende arbejdsindsats lægges i udvikling og implementering af fagligt indhold og nye tilbud, som kun bliver midlertidige. Derudover bidrager tidsbegrænsningen til, at det bliver ekstra vanskeligt for voksne at få overblik over muligheder i VEU-systemet.

LQ, FTF og DA opfordrer til, at der i bemærkningerne til lovforslaget indarbejdes en overskuelig fremstilling af hvilke af aftalens initiativer, der er midlertidige, og hvilke der er permanente. DA finder endvidere, at det er uklart, hvad initiativernes midlertidige karakter betyder for de strukturer, der er skabt i perioden frem til 2022, og finder at det er væsentligt, at der skabes hjemmel til at etablerede strukturer bevares (f.eks. at allerede godkendte delmål fortsat kan udbydes selvstændigt, at udbudsrunder er 4-årig som annonceret m.v.).

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Tidsbegrænsningen for lovgivningen fremgår af trepartsaftalen. Høringssvarene har derfor ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

Fremstillingen af, hvilke af lovforslagets bestemmelser samt aftalens initiativer, der er midlertidige, og hvilke der er permanente, fremgår fortsat af lovforslagets indledning. I forhold til det lovudkast, som var i ekstern høring, indeholder lovforslaget tillige for hver bestemmelse/initiativ, som ved aftaleperiodens udløb med udgangen af 2021 rulles tilbage, særskilte bestemmelser herom.

Høringssvarene har derfor ikke givet anledning til ændring af lovforslaget.

4.23. Trepartsaftale om tilstrækkelig og kvalificeret arbejdskraft i Danmark

DA finder ikke at have bemærkninger til de foreslåede justeringer (§ 3, nr. 5 og 6). DA finder imidlertid, at man i forbindelse med denne ændring af AUB-loven også bør gennemføre en justering af beregningen af praktikbonus, så den bringes i tråd med trepartsaftalen.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Beregningen af praktikbonus i gældende lovgivning er allerede i overensstemmelse med trepartsaftalen.

Høringssvaret har derfor ikke givet anledning til ændring af lovforslaget.

5. Øvrige bemærkninger uden for lovforslagets ramme

5.1. SPS

Danske Professionshøjskoler finder det problematisk, at trepartsaftalen ikke beskæftiger sig med mulighed for SPS-støtte til aktiviteter, der udbydes under lov om åben uddannelse for målgruppen af ufaglærte og faglærte. Det er bredt anerkendt, at en væsentlig andel af gruppen af faglærte og ufaglærte f.eks. er udfordret af ordblindhed. Dette vil reelt være en barriere for deltagelse i kompetenceudviklingsaktiviteter, hvis der ikke samtidig tilbydes den nødvendige form for støtte.

En væsentlig del af målgruppen vil således være afskåret fra de nye uddannelsesmuligheder, som opstår i forlængelse af trepartsaftalens udmøntning. Dette vil kunne imødegås ved at udvide SPS-støtten til også at omfatte åben uddannelse, hvorfor Danske Professionshøjskoler anbefaler en sådan lovændring.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Det fremgår af den politiske aftale om bedre veje til uddannelse og job (FGU-aftalen) fra oktober 2017, at der skal indføres specialpædagogiske støtteordninger på den forberedende grunduddannelse, ligesom der indføres SPS til voksne på de almene og erhvervsrettede voksenuddannelser (almen voksenuddannelse (AVU), forberedende voksenuddannelse (FVU), ordblindeundervisning for voksne (OBU), arbejdsmarkedsuddannelserne (AMU) og (TAMU). Ordningerne skal træde i kraft i august 2019.

Høringssvaret har derfor ikke givet anledning til ændring af lovforslaget.

5.2. Samling af VEU

Lederne opfordrer til, at lovgivningen om VEU bliver samlet i én fælles lovgivning på tværs af ministerområder.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Lovforslaget har til hensigt at implementere trepartsaftalen fra oktober 2017. Aftalen er tidsbegrænset til perioden 2018-2021. En sammenskrivning af al lovgivning om VEU vil være et meget ambitiøst og tidkrævende projekt, der kan skabe betydelig usikkerhed i sektoren om ændringer af eksisterende løsninger. Sammen med en forsinkelse af lovimplementeringen vil det ikke understøtte trepartsaftalens ambition om at styrke VEU-aktiviteterne.

Høringssvaret har derfor ikke givet anledning til ændring af lovforslaget

5.3. SVU til videregående uddannelse tilrettelagt på deltid

Danske Professionshøjskoler finder, at kravet om, at der kun kan gives SVU til videregående uddannelse tilrettelagt på heltid, bør ændres, så målgruppen af faglærte, der søger SVU til en videregående uddannelse, kan få SVU til deltidsuddannelsen.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Forslaget om SVU til videregående uddannelse hører under Uddannelses- og Forskningsministeriet, som bemærker, at spørgsmålet om SVU til videregående uddannelser tilrettelagt som deltidsuddannelse falder uden for rammerne af dette lovforslag og derfor ikke giver anledning til bemærkninger.

Høringssvaret har derfor ikke givet anledning til ændring af lovforslaget.